

РЕШЕНИЕ

№ 8060

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8661** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение (без номер) от 03.06.2013г., постановено по н.а.х. дело № 8542/2012г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 2-^{ри} състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 5089/08.02.2012 г., издадено от Началника на отдел „Пътна полиция (О „ПП“) при СДВР, с което на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Е. П. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева и лишаване от право за управление на МПС“ за срок от 1 (един) месец за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП и на основание чл. 3, ал.14 от Наредба I-1959 на МВР са отнети 4 (четири) контролни точки.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Е. П. А. чрез адв. Н. В. - САК, с искане да бъде отменено заедно с потвърденото с него НП. Наведените касационни основания следва да се квалифицирta като нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Конкретните доводи за тяхното осъществяване са, че въззивната

инстанция съд неправилно е приела, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) не са допуснати процесуални нарушения от административно наказващия орган в процедурата по издаването им. Счита, че от събраните по делото доказателства е видно, че са налице нарушения на императивната разпоредба на чл. 40, ал.3 ЗАНН, тъй като АУАН не е съставен в присъствието на двама свидетели. Изтъква, че съдът неправилно е кредитирал показанията на свидетеля К., и че същият не е присъствал при съставянето на АУАН. Твърди още, че съдът неправилно е приел, че в хода на административното производство при извършване на разпознаването на Е. А. от свидетеля К., не е спазен реда по НПК и не са налице съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на А.. Счита, че съдът неправилно е приел, че има основание да счита, че са налице данни за предубеденост на свидетеля М., поради колегиалните отношения между него и жалбоподателката, поради което е счел същите за изолирани и неподкрепени с други преки доказателства, обстоятелство, което не отговаря на обективната истина.

Ответникът по касация- СДВР, Отдел „ПП” в законоустановения 14-дневен срок не е подал писмен отговор по жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. И., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба, а решението на въззивния съд-за законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Събрал е всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Обратно на твърденията на касатора, въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение и при осъществяването на преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи

правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат.

Отделно от това, съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото, след осъществяване на дължимата от процесуална гледна точка преценка, СРС не е кредитирал доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН, правилно я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Установените от СРС по делото факти, субсумират от обективна и субективна страна съставите на административни нарушения, предмет на административнонаказателното обвинение.

Жалбоподателят А., на 14.11.2011 г., около 20.40 ч. в [населено място], управлявала л.а „Х. С.” с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу магазин „Ф.”, поради недостатъчен контрол върху автомобила е реализирала ПТП с намиращият се пред нея попътно движещ се л.а „С. К.” с рег. [рег.номер на МПС] , след което напуснала мястото на произшествието, без да изпълни задълженията си като участник в ПТП- чл.20, ал.1 от ЗДвП и чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП.

Съгласно чл. 20, ал.1 от ЗДвП, водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. За извършеното нарушение, касаторът е била наказан на основание санкционната разпоредба на чл. 185 ЗДвП- за нарушение на ЗДвП и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, като с НП е наложена глоба в размер на 20 лв.

Разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП регламентира, че ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. За нарушението на тази разпоредба на А. е наложено административно наказание на основание санкционната норма на чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП, съгласно, който се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 03.06.2013 г., постановено по н.а.х. дело № 8542/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: